

דף פה:

עין משפט א. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"ג הי"ב

וְאוֹר מִזְבֵּחַ כְּמִזְבֵּחַ קָדָשִׁים קָלִים שֶׁהֶעֱלָן
קֹדֶם זְרִיקַת דָּמִים לֹא יֵרְדוּ. שֶׁהָרִי נַעֲשֶׂה לַחֲמוֹ שֶׁל
מִזְבֵּחַ:

עין משפט ב. הרמב"ם הל' מגילה פ"ב ה"א

קָדָשִׁים קָלִים אֵין מוֹעֲלִין בָּהֶן עַד שִׁזְזָה הָדָם. נִזְרַק
הָדָם מוֹעֲלִין בְּאִימורֵיהֶן עַד שִׁיִּצְאוּ לְבֵית הַדָּשָׁן שֶׁהָרִי
הֵן לְאֲשִׁים וְאֵין מוֹעֲלִין בְּדָבָר הַנֶּאֱכָל כִּמוֹ שֶׁבִּאֲרָנוּ.

ק. כסף משנה: ומ"ש ואור מזבח כמזבח. שם בעא ר"ל מר"י ואסיקנא דבעומד האדם
בראש המזבח ואוחז האבר בידו פשיטא דאור מזבח כמזבח דמי כי מיבעיא ליה
[דעומד בקרקע העזרה] ונקיט ליה בקניא כנגד המזבח מאי תיקו. ויש לתמוה על רבינו
שסתם דבריו ולא חילק והר"י קורקוס ז"ל דחק עצמו להוכיח שנפשטה הבעיא ממקומות
אחרים ולי אין צורך לכך אלא מאחר דלא איפשיטא בעיא מספיקא לא תרד: אימורי קדשים
קלים וכו'. כלומר אע"פ שהעלום בפסלות כיון שנזרק הדם אח"כ לא ירדו. בר"פ המזבח
מקדש ובספ"ק דמעילה מימרא דעולא ובפ' המזבח מקדש (דף פ"ג:) בעיא דאיפשיטא
ועיין במ"ש רבינו רפ"ב מהל' מעילה. וכתבו התוס' דאימורי קדשים קלים דנקט לרבותא
וכ"ש קדשי קדשים:

ר. כסף משנה: קדשים קלים אין מועלים בהם וכו'. משנה בפרק קמא דמעילה (דף ו').
ומה שכתב ואין מועלין בדבר הנאכל. נתבאר בפרק שקודם זה. ומה שכתב אפילו העלה
אימורים שלהם למזבח קודם זריקה אין מועלין בהם עד שיזרוק הדם. פרק המזבח מקדש (דף
פ"ה:): הוציא אימוריהם לחוץ וכו'. משנה בפירקא קמא דמעילה אימורי קדשים קלים שיצאו
לפני זריקת דמים ר"א אומר אין מועלין בהם וכו' רבי עקיבא אומר מועלין בהם ואמרינן
בגמ' דר"ע סבר אפי' זריקה שלא כתקנה מייתי לידי מעילה וידוע דהלכה כר"ע. ומ"ש
שהזריקה מועלת ליוצא בין להקל בין להחמיר היינו לומר דאימורי קדשים קלים שיצאו לפני
זריקת דמים כשיזרק הדם מועלים בהם ובשר קדשי קדשים שיצא לפני זריקת דמים כשיזרק
הדם אין מועלין בו וכדתנן בפ"ק דמעילה אליבא דר"ע:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

אָפּלוּ הָעֹלָה הָאֵימורִין שֶׁלֹּהֶן לַמִּזְבֵּחַ קֹדֶם זְרִיקָה אֵין מוֹעֲלִין בָּהֶן עַד שִׁזְזָרְק הָדָם. הוֹצִיא אֵימורֵיהֶן לַחוּץ קֹדֶם זְרִיקָה אֵין מוֹעֲלִין בָּהֶן עַד שִׁזְזָרְק הָדָם. נִזְרַק הָדָם אַף עַל פִּי שֶׁעֲדִין הֵן בַּחוּץ וְלֹא הִחֲזִירָן מוֹעֲלִין בָּהֶן. שֶׁהֲזִיקָה מוֹעֲלָת לַיּוֹצֵא בֵּין לְהִקָּל בֵּין לְהַחֲמִיר:

עין משפט ג. הרמב"ם הל' איסורי מזבח פ"ד ה"א

אֶחָד הַבְּהֵמָה וְאֶחָד הָעוֹף שֶׁנִּרְבְּעָה אוֹ שֶׁהָמִית אֶת הָאָדָם אוֹ הִקְצָה אוֹ נִעְבַּד הַכֹּל פָּסוּל לְגַבִּי הַמִּזְבֵּחַ:

עין משפט ד. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"ג ה"ט

וְאִם מְשָׁלָה בָּהֶם הָאוֹר תִּ אֵף עַל פִּי שִׁירְדוּ יַעֲלוּ שְׁנֵיהֶם וַיִּשְׁלִים הַקְטָרְתָּן:

עין משפט ה. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"ג ה"ז

וְאֵלוֹ אִם יַעֲלוּ יִרְדּוּ א. כָּל שֶׁאֵינוֹ רָאוּי לְאֲשִׁים. בְּשֹׁר קִדְשֵׁי קִדְשִׁים וּבְשֹׁר קִדְשִׁים קָלִים. מוֹתֵר הָעֶמֶר וּשְׂרִיר מִנְחוֹת וּשְׁתֵּי הַלֶּחֶם וְלֶחֶם הַפָּנִים וְהַקְטָרֶת. וְצֶמֶר

ש. כסף משנה: אחד הבהמה ואחד העוף וכו'. נתבאר בפרק שקודם זה ולגבי עוף בפרק המזבח מקדש (דף פ"ה:) בעי ר' ירמיה אם יש נרבע בעופות ופשטינן ממתני' דיש נרבע בעופות אמר רב נחמן בר יצחק אף אנן נמי תנינא הנרבע והמוקצה והנעבד ואתנן ומחיר וטומטום ואנדרוגינוס כולם מטמאים בגדים בבית הבליעה שמע מינה:

ת. כסף משנה: ומ"ש ואם משלה בהם האור אע"פ שירדו יעלו שניה וכו'. מימרא דעולא שם (דף פ"ה:) ובפרק בית שמאי (דף מ"ג):

א. כסף משנה: ואלו אם עלו ירדו וכו' עד אם עלו ירדו. משנה בפרק המזבח מקדש שם:

שְׁבִרְאֵשִׁי כְּבָשִׁים וְשֹׁעַר שְׂבִזְקָן הַתִּישִׁים וְהַעֲצָמוֹת
וְהַגִּידִים. וְהַקֶּרְנִים וְהַטְּלָפִים בְּזֶמֶן שְׂאִינָן מִחֻבָּרִים אִם
עָלוּ יָרְדוּ:

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ז ה"ב

צֹמֶר שְׁבִרְאֵשִׁי כְּבָשִׁים וְשֹׁעַר שְׂבִזְקָן הַתִּישִׁים וְהַעֲצָמוֹת
וְהַגִּידִים וְהַקֶּרְנִים וְהַטְּלָפִים בְּזֶמֶן שֶׁהֵן מִחֻבָּרִין מִקְטִירִין
אֶת הַכֹּל. וְאִם פָּרְשׁוּ לֹא יַעֲלוּ שְׂנֵאָמֶר 'עֲלֵתִיךָ הַבָּשָׂר
וְהָדָם'. וְכֵלֶן שֶׁפָּקְעוּ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ לֹא יִחְזֹר. וְכֵן גִּחְלָת
שֶׁפָּקְעָה מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ לֹא יִחְזֹר: